Istorija 6

Ko CRNOGORSTVU ne bio vjeran…

Autor: **Antena M**

02.03.2021. 13:31 ➔ 13:49

Priredio: Vladimir Jovanović

Umro je državnik, civilizator i tvorac SAVREMENE CRNE GORE… Umro je tvorac SLAVE CRNOGORSKE!… Umro je Kralj… Umro je Gospodar… VRIJEĐAN, KLEVETAN, PROGNAN 'S OGNJIŠTA MILOG'… Prevrnite se u grobu kosti mučenika naših… Zadrhtite brda i doline slave!… O, da, STRAŠNOG SRAMA NACIJE NAŠE… – piše „Glas Crnogorca" (3. marta 1921) o smrti kralja Nikole I Petrovića-Njegoša.

Njegova i naša domovina je 1918. na prevaru okupirana od strane Srbije. Na tzv. podgoričkoj skupštini Srbi su okupili i platili grupu domaćih izdajnika da objave uništenje nezavisnosti i državnosti Crne Gore i nestanak Crnogoraca, a svetorodnu dinastiju Petrovića-Njegoša detronizuju.

„Glas Crnogorca" piše:

„CROGORSKOM NARODU I VOJSCI!

…Nečuvene do sada nepravde, počinjene prema Crnoj Gori i mučeničkom CRNOGORSKOM NARODU; stalne i preteške brige za čast, za sadašnjost i budućnost Crne Gore; i očajno i ničim nezasluženo sadašnje stanje CRNOGORSKOG NARODA, koga On očinski ljubaše, oborile su, prije vremena, Kralja, koji vas je vodio iz slave u slavu, za punih šesdeset godina i koji je

49. ГОДИНА ANNÉE

«Глас Црногорца», излази према службеној потреби (3—4 пута мјесечно). — Претплата, на шест мјесеци: три франка за Француску; шест франака за све друге земље. Адреса за све што се тиче листа: Journal officiel du Monténégro, *Neuilly-sur-Seine*, rue Ancelle.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DE MONTENEGRO

Службени орган Краљевине Црне Горе | Journal Officiel du Royaume de Monténégro

БРОЈ NUMERO 91.

La Voix de Montenegro (Glasse Tzernogortza) parait suivant les exigences du service. — On s'abonne au bureau du Journal officiel du Monténégro, à *Neuilly-s-Seine*, rue Ancelle (France). Prix de l'abonnement pour six mois: pour la France: 3 fr. — pour l'Etranger: 6 fr.

Неји код Париза, 3. Марта 1921. — Neuilly-sur-Seine le 16 MARS 1921

†

ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ ГОСПОДАР НИКОЛА I

25. септембра 1841. † 16. фебруара 1921.

Проплачите сјени предака наших!...
Задрхтите, брда и долине наше!...
Умро је Краљ!...
Вјерујете ли?!

Да ли је то могуће?!

Да, да. Могуће је. .'.

Умро је човјек, који је шесдесет година служио Народу и Отаџбини!...

Умро је пјесник «Онам' Онамо», пјесник братства и слободе...!

Умро је побједник са савремених Маратона и Термопила!...

Умро је државник, цивилизатор и творац савремене Црне Горе...!

Умро је творац славе црногорске!...

Умро је великан и највећи патриота XIX и XX вијека цијеле нације наше...!

Умро је «једини и вјерни савезник Русије»...!

Умро је Краљ, који је, према општем признању, једна од најмаркантнијих и највећих личности савремене историје...!

Умро је Господар...!

Вријеђан, клеветан, прогнан «С огњишта милог»...

Преврните се у гробу кости мученика наших...!

Проплачите сјени предака наших...!

Задрхтите брда и долине наше!...

О, да страшног срама нације наше...!

О, да црног удеса нашег!...

Али, не враћајмо се натраг! Не враћајмо се на то, у овим, колико тужним, толико и свечаним часовима нашим!

Слава ти, поносу Црне Горе!
Слава ти, Велики и Милостиви Краљу!
Слава ти, Господару!
Слава ти, Мучениче!

А Црна Гора?
Шта ће бити с њоме!?
Умире ли и она!

Хоће ли и она бити с њиме покопана!

Хоће ли се Великом Краљу дати оно признање, које он није никада тражио и које му његови највјернији нијесу никад признали?

Хоће ли му се дати признање, које му је дао Београд у прокламацији подгоричке «скупштине» од новембра 1918. по коме је Црна Гора почела и престала са Краљем Николом?

Хоће ли му се признати, да је он био Црна Гора?

На нама је да то непризнамо!

— Црна Гора живјела је и прије њега и живјеће и послије њега!

А његове мученичке кости, ако би друкче било, превнуће се у гробу!

Црногорци!

Сјени предака ваших, од десет вјекова, гледају на вас!

Не осрамотите их!

Не осрамотите Краља Мученика

Покажите се, као вазда, и у овој прилици да сте достојни потомци својих славних предака, који су својим херојским подвизима вјековима свијет задивљавали!

Одужите се сјени Краља Мученика!

СЛАВА ТИ, ГОСПОДАРУ!

Njegovo Veličanstvo Kralj NIJE ISPUSTIO SVOJ VELIKI DUH U SLOBODNOJ CRNOJ GORI, u sredini svoga ljubljenog naroda, što je bio zaslužio kao veliki muž i vladar, koji se je cijeloga vijeka borio za slobodu, a protivu grube sile i tiranije!

On je umro s trnovim vijencem mučenika: brižan i očajan za ČAST, PRAVO I SLOBODU CRNOGORSKOGA NARODA.

На дан 16. фебруара (1. марта) 1921. у 11.15 сати ноћу, послије дводневног лаког боловања, испустио је своју велику, племениту и узвишену душу ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ НИКОЛА I. Мој Узвишени Отац, а ваш многољубљени Краљ и Господар, у вили Лизерон у Кап Антибу у Француској.

Нечувене досада неправде, почињене према Црној Гори и мученичком Црногорском Народу; сталне и претешке бриге за част, за садашњост и за будућност Црне Горе; и, очајно и ничим незаслужено садање стање Црногорског Народа, кога Он очински љубљаше, обориле су, прије времена, Краља, који вас је водио из славе у славу, за пуних шесдесет година и који је уздигао част и име Црногорског народа на

вишњега, тихо, без бола и мука, на начин како умиру праведници, срце нашег Великог Краља, Краља Цивилизатора, Краља Пјесника, Краља Генија Краља « Цара Јунака », Краља вашег оца, кога сте безгранично вољели, који је вас безгранично волио, којим сте се усхићавали, а' који се се је вама гордио.

ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ није испустио свој велики дух у слободној Црној Гори, у средини свога љубљеног народа, што је био заслужио као велики муж и владар, који се је цијелог вијека борио за слободу, а противу грубе силе и тираније! Он је умро са трновим вијенцем мученика: брижан и очајан за Част, Право и Слободу Црногорског Народа.

Он се је, благодарећи неправдама и грубом насиљу оних за које се је несебично, добровољно и херојски жртвовао, преселио у вјечност у туђини, далеко од драге нам Црне Горе; али и при потоњем издисају Он је чврсто пригрлио на свом срцу « груду земље » црногорске са Царевог-Лаза, коју је Он увијек собом носио као симбол мука, херојства и славе наше и коју ће са собом у гроб понијети. Он је умро, у посљедњем часу мислећи на вас, са ријечима: « Нека Бог благослови и помогне моје несрећне Црногорце! »

On se je, blagodareći NEPRAVDAMA i GRUBOM NASILJU onih za koje se je nesebično, dobrovoljno i herojski žrtvovao, preselio u vječnost u tuđini, daleko od drage nam Crne Gore; ali i PRI POTONJEM IZDISAJU ON JE ČVRSTO PRIGRLIO NA SVOM SRCU GRUDU ZEMLJE CRNOGORSKE SA CAREVOG-LAZA, koju je on uvijek sa sobom nosio kao simbol muka, herojstva i slave naše i koju će sa sobom u grob ponijeti.

On je umro, u posljednjem času misleći na vas, s riječima:

'NEKA BOG BLAGOSLOVI I POMOGNE MOJE NESREĆNE CRNOGORCE!'"

Je li smrt kralja Nikole ujedno i vječna smrt nezavisne Crne Gore i nacije Crnogoraca? O tome „Glas Crnogorca" piše:

„A Crna Gora? Šta će biti s njome!? Hoće li i ona biti njime pokopana! Hoće li se Velikom Kralju dati ono priznanje, koje on nije nikada tražio i koji mu njegovi najvjerniji nijesu nikad priznali? Hoće li mu se dati priznanje, koje mu je dao Beograd u proklamaciji podgoričke 'skupštine' od novembra 1918. po kome je Crna Gora počela i prestala sa Kraljem Nikolom? Hoće li mu se priznati, da je on bio Crna Gora?

Кнез се престави,
Аманет дивни свима остави...
Већ њега нема, он нам издану,

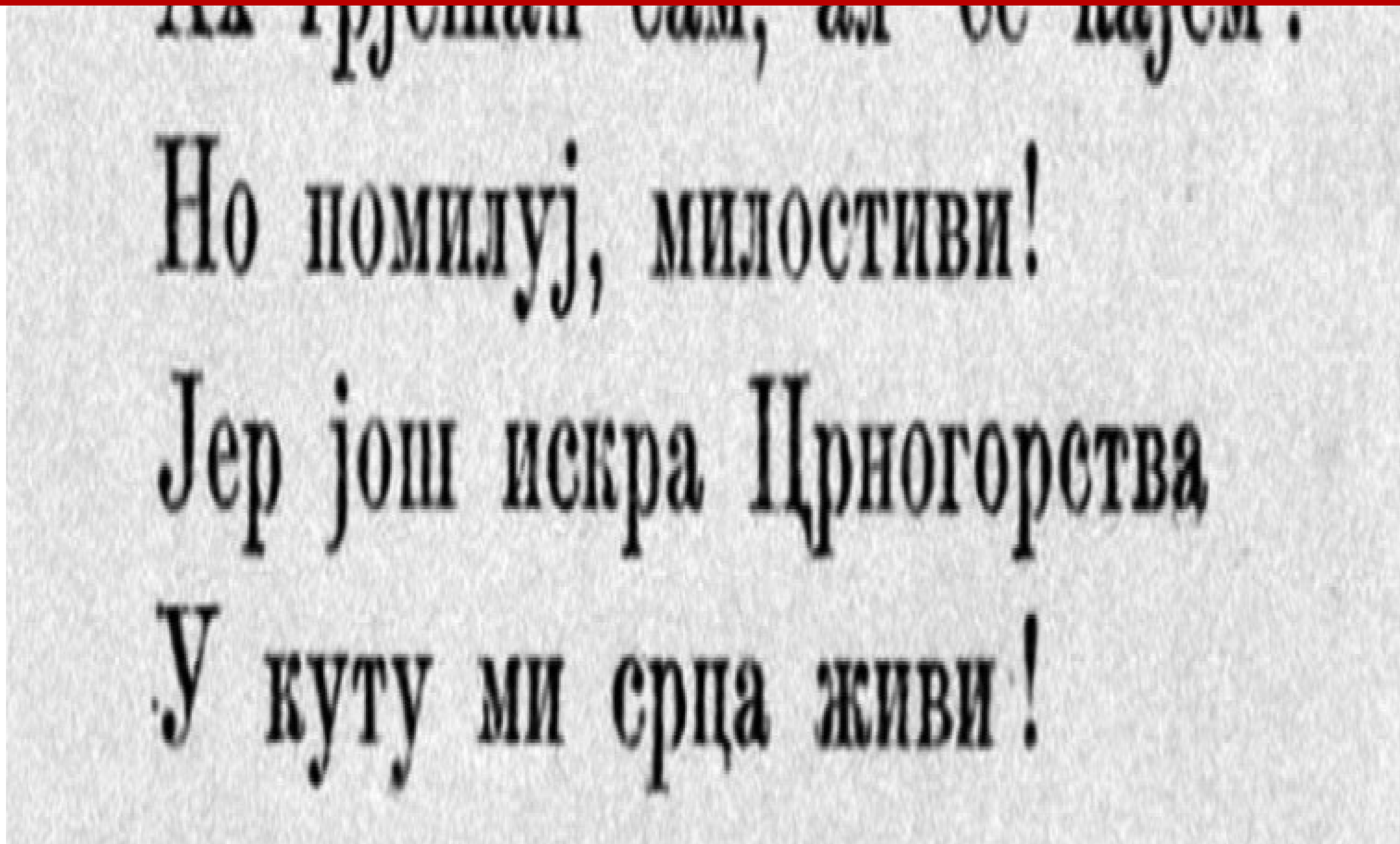
Свак нек целива и закуне се,
Души му тамјан ови принесе:
Ко црногорству не био вјеран,
Богом и људма свуд био ћеран!

Сви.

Амин!...

.

Зубима сам мајку клао
Већ када сам Црну Гору
И мог Књаза издавао!

Ах грјешан сам, ал' се кајем!
Но помилуј, милостиви!
Јер још искра Црногорства
У куту ми срца живи!

Na nama je da to NE PRIZNAMO!

CRNA GORA ŽIVJELA JE I PRIJE NJEGA I ŽIVJEĆE I POSLIJE NJEGA!

A njegove mučeničke kosti, ako bi drukče bilo, prevrnuće se u grobu!

CRNOGORCI!

Sjeni predaka vaših od DESET VJEKOVA, gledaju na vas!

NE OSRAMOTITE KRALJA MUČENIKA!

Pokažite se, kao vazda, i u ovoj prilici da ste dostojni potomci svojih slavnih predaka, koji su svojim herojskim podvizima vjekovima svijetu zadivljavali! Odužite se sjeni Kralja Mučenika!

SLAVA TI, GOSPODARU!"

A Gospodar kao da je 1886. anticipirao taj zavjet u svojim stihovima:

„Knez se prestavi,
Amanet divni svima ostavi…
No ko je plemić, njegovu ranu
Svak nek cjeliva i zakune se,
Duši mu tamjan ovi prinese:
Ko CRNOGORSTVU ne bio vjeran,
Bogom i ljudima svud bio ćeran!

(Svi: Amin!)
Kom kamen ovi nije svet,
Da bude sramotan, proklet!…
(Svi: Amin!)"…

Takođe, Gospodar je u istim stihovima umoljavao na pokajanje domaćih izdajnika:

„Milost, milost, Gospodaru,
Nesretnome otpadniku!
Milost, Knjaže milostivi,
Otačastva izdajniku!
Milost daruj, pa udavi!
ALI IME IZDAJNIKA
DA MI NA ROD NE OSTANE!
Božjeg lica gledat' neću!
ZUBIMA SAM MAJKU KLAO
VEĆ KAD SAM CRNU GORU
I MOG KNJAZA IZDAVAO!
Ah grješan sam, al' se kajem!
No pomiluj, milostivi!
Jer još iskra CRNOGORSTVA
U kutu mi srca živi!"…

Komentari (6)

Vanja

03.03.2021. 02:36

Evo nam je vrijeme pokazalo da je doslo na naplatu to sto se ovo nije nalazilo u udzbenicima za srednje skole. I sve ostalo sto Antena M objavljuje o novijoj istoriji CG. Naivnost i nemar, ili nesto drugo?

34 1 Odgovori

hicnick

02.03.2021. 21:40

@Bar stari kalendar je bio 16 feb

27 0 Odgovori

CRNOGORKA

02.03.2021. 21:41

TUŽNA SUDBINA NAŠEG KRALJA NIKOLE OPOMINJE CIJELU CRNU GORU DA NEDOZVOLIMO DA SE PONOVI 1918.G KADA SU SRBIJANCI OPKPLILI I OTELI CRNU GORU I PLATILI DOMAĆIM IZDAJNICIMA DA SE CG UKINE CG DRŽAVLJANSTVO, BRAĆO I SESTRE MI NESMIJEMO PREDATI SRBIJI CG, OPOMINJE NAS ISTORIJA I PROGON KRALJA NIKOLE

47 1 Odgovori

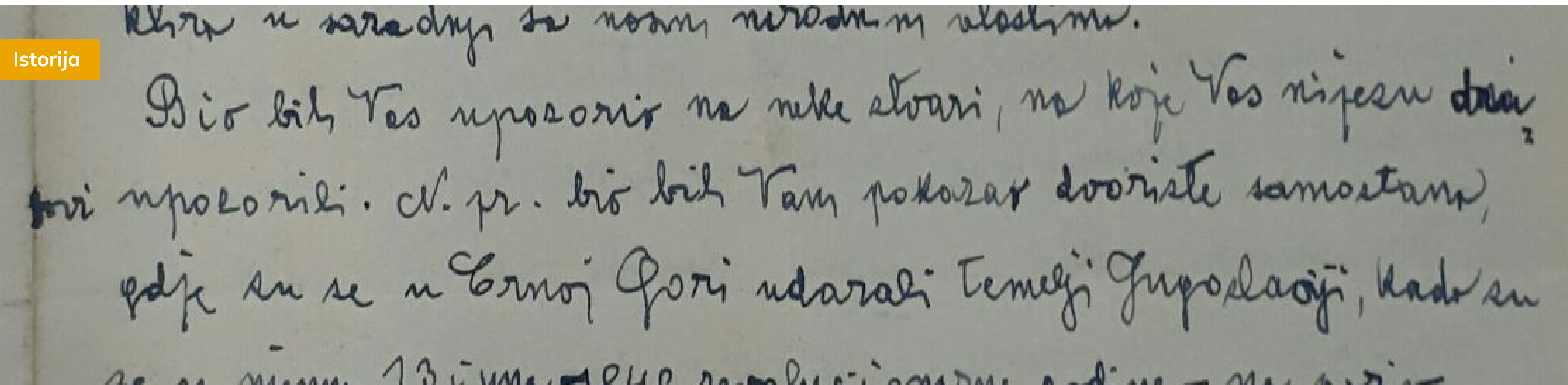
VIDI SVE KOMENTARE

Stav

Nacionalizam i umjetnost

Istorija

Pismo don Nika Lukovića Blažu Jovanoviću

Kontakt podaci
Adresa: Đoka Miraševića 59, Podgorica
Telefon: +382 20 66 42 84
Fax: +382 20 66 42 84